

NOSTRA SENYORA DELS REIS

AGAPIT VALLMITJANA I BARBANY (1832-1905)

1868

Escultura / Fusta policromada

Obra destruïda

Escultura exempta de fusta tallada i policromada amb la representació de la Nostra Senyora dels Reis dempeus amb en nen Jesús en braços. Va vestida amb túnica i mantell. És visible la faldilla de la túnica amb un estofat de motius vegetals. El mantell el porta lligat al coll amb un passador, porta caputxa que li cobreix el cap, ornamentat amb motius que imiten l'estampat floral i en la part inferior una sanefa de formes circulars amb elements decoratius en el seu interior (creu, monograma de la Mare de Déu, i el sol).

La Mare de Déu porta una corona de llargues puntes i al seu darrera un gran nimbe. La figura està lleugerament contornejada ja que porta recolzat el nen Jesús que subjecta amb el braç esquerre, mentre que amb la mà dreta li toca tendrament el peu. Tant la figura de la Mare de Déu com el nen Jesús tenen el cap cop i la mirada baixa i els rostres estan tractats amb una gran delicades.

La figura del nen s'agafa amb les manetes al coll del mantell de la Verge. Va vestit amb una túnica estampada amb motius geomètrics i un gran nimbe en la part posterior del cap. El disseny de tots dos nimbes correspon a elements arquitectònics gòtics.

L'any 1863 es va començar la restauració del temple, sent rector el reverent Ramon Casañas. L'arquitecte Francesc de Paula Villar va ser l'encarregat de portar a terme aquestes obres. El 1868 es va col·locar el nou altar gòtic, projectat per l'arquitecte P. Villar. Aquest retaule estava situat en el centre del presbiteri. El retaule tenia una amplada de 6,80 m i una alçada de 17m. Una bombeta elèctrica amb forma d'estel coronava la part més alta. Al cambril hi havia la imatge de la Mare de Déu dels Reis. Aquest altar tenia altres figures esculpides, com els quatre evangelistes i uns baixos relleus del basament. Totes aquestes peces també van ser dissenyades pels germans Vallmitjana, tot el conjunt va ser executat per l'ebenista Valentí Escardó, que va guanyar el concurs de la construcció. Va tenir un termini d'un any per a la seva erecció.

El 9 de novembre de 1882 el bisbe Josep Ma. Urquinaona va consagrar l'altar. L'any 1921, se li van fer unes reparacions: netejar, decorar i policromar de nou les parts deteriorades, que va portar a terme la casa Oliva.

Tot el conjunt va desaparèixer l'any 1936 durant la Guerra Civil Espanyola, a causa d'un incendi provocat pel conflicte bèl·lic, que també va afectar bona part de l'església. Tant la imatge de

Nostra Senyora dels Reis, con l'altar que l'acollia és coneixen gràcies a les fotografies d'època conservades.